

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של של האישה הצדיקה שהיתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזדככה בייסורים קשים ומרים מרת סמדר שמחה בת רות ע"ה
יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידיד נפשי דוד מור הי"ו.
שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן.
מוקירכם ואוהבכם מאוד
משה יזדי.

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

1,033

אדהבת ישיר אכל

פרשת 'האזינו' וחג הסוכות תשפ"ב. 'ושמחת בחגך והיית אך שמח'!

הרופא לפני כ-400 שנה, וזה תוכן דבריו על הפסוק: "וכנניו שר הלוויים במשא, יסור במשא כי מבין הוא", ודהיי פסוק קצר זה פלאי הוא, כיון שבו נמסרו כל ראשי פרקי הזמרה אשר נגלו לכנניו שהיה רבם המובהק בתורת הנגינה של כל הלוויים והמשוררים, ולו נגלו תעלומות חוכמת השיר... והיה מחלק את הלוויים לקבוצות לפי קולם... וכבר אמר הכתוב: "4000 לוויים ומשוררים וחוצרות וכל כלי הנגינה נתנו כולם את קולם ביחד ולא היה כן בכל מלכי הגויים מיום בריאת העולם עד חינוך בית מקדשינו, וגם אחרי כן לא תהיה אצל העמים זמרה כזאת. וכך היה ההרכב של התזמורת: ארבעת אלפים לוויים, מאה ועשרים חוצרות, ושנים צלצלים שהיו על החצוצרות, ועוד מאה וארבעים וארבעה חלילים, ומאה ושמונים נבלים, ומאתיים וארבעה כינורות, ועוד כלי ניגון רבים... והיו כולם מתחילים ומשמיעים את ניגונם בבת אחת, וכך בסיום הניגון היו מסיימים בבת אחת, כשלאורך כל הניגון יש מהם שהיה תפקידם לעלות בעוצמתם על חבריהם, וכל השומעים היו נהנים עד כמעט שהיתה נעתקת נשימתם ונשמתם מהם... עד כאן תוכן דבריו.
סנגורם של ישראל ר' לוי יצחק מברדיטשוב זיע"א כתב: "כשהיו הלוויים מגביהים את קולם היתה כוונתם לסלק את השפע מהרשעים [אומות העולם שונאי ישראל] שאינם עושים את רצון הבורא, וכשהיו מזמרים בקול נמוך היתה כוונתם להוריד שפע גדול לכל הברואים וגם לרשעים [מעם ישראל] שאין עושים את רצון הבורא, אף על פי כן היו מבקשים עליהם רחמים מצד הטוב והרחמנות ומשפיעים עליהם בריאות ופרנסה בריוח". [קדושת לוי, ויצא].
כלי נגינה אלו נעשו ונבנו על פי החוכמה העליונה ללא התערבות שום שכל אנושי. חלקם נעשו בימי משה רבנו וכמו ששנינו: "אבוב היה במקדש, חלק היה, דק היה, של קנה היה, ומימי משה רבינו היה, ציוה המלך וציפוהו זהב ופגע הציפוי בקולו הערב, ומיד הסירו את ציפוי וחזר להיות ערב כמו שהיה".
ובספר "תורת המנחה" שחיבר ר' יעקב סקילי, תלמיד הרשב"א, כתב בפרשת "בהעלותך": "...וכנגד אלו עשרה כלים היה כלי בשם "מגרפה" שהיו בו עשרה נקבים, וכל נקב ונקב היה מוציא עשרה מיני קולות [ערכין דף יא' עמ' א']. נמצא שזאת "המגרפה" היתה מוציאה מאה מיני קולות של זמר. מגרפה זאת דוד המלך עשאה, וזהו שנאמר עליו: "נאום הגבר הוקם על" [שמואל ב', כ"ג, א]. "על" בגימטריא: מאה.
ה' יזכנו לשמוח ולשמח בחגנו זה 'זמן שמחתנו', ולאורך כל חג נוסף שמחה על שמחתנו, ושמחתנו זאת תלך ותתרבה עד שב'שמחת תורה' נזכה להרגיש כולנו בשמחה ודביקות עילאית שתלווה את כולנו לאורך כל ימינו, ובמהירה דיין יראו עינינו וישמח ליבנו בשירת הלוויים בבניין בית מקדשינו ותפארתנו אמן ואמן!!!

על הפסוק: "וְשִׂמְחֶתָּהּ בְּחַגְךָ וְהִיִּתְּ אִךְ שְׂמִיחָה" כתב רבנו ה"שפת אמת" מגור זיע"א: כשם שעל הפסוק: "אך את הזהב" דרשו חכמינו זכרונם לברכה שצריך להסיר את החלודה ולהביא לבית המקדש זהב נקי, כך "והיית אך שמח" צריך להיזהר שהשמחה תהא נקיה, לשם שמים, ללא שום פסולת.
הם הם דבריו של הרב "כלי יקר", שכתב על הפסוק: "ושמחתם לפני ה' א-לוהיכם", וזה תוכן לשונו: ההזירונו הכתוב שתהא השמחה לפני ה' דהיינו: לא כשמחת הריקים ששימחתם ללא שום עול, וכלשונו הזהב של הרמב"ם שכתב: "ולא נצטוינו... אלא על השמחה שיש בה עבודת יוצר הכל".
עתה נשאל: מה העניין? מדוע נצטוינו לשמוח??
תשובות רבות לשאלה זאת. אך הבעל שם טוב הקדוש זיע"א, שכל דבריו קילורין לעיניים, הסביר זאת כך: לאחר שבראש השנה וביום הכיפורים הצלחנו למתק מעלינו את כל הדינים כולם, רוצה אבינו שבשמים להנחילנו שנה טובה וחיים טובים. השמחה היא זאת שמכשירה את האדם לקבלת כל הישועות כולן, ובלעדיה אי אפשר לקבל שום ישועה, לכך ציוונו א-לוקינו: "והיית אך שמח", כדי שאשפיע עליכם שפע של ישועות ברוחניות ובגשמיות.
לכן כשהאדמו"ר "לב שמחה" מגור ייעץ לאחד מחסידיו שפרנסתו היתה דחוקה מאד: "עצתי היא שתהא בשמחה", והוסיף הלה ושאל: "איך אשמח? והלא אין לי פרנסה?"
"מה אעשה?" השיב הרבי והוסיף: "בשמים אוהבים יהודי השרוי בשמחה, ורק אז מקבל הוא את ישועתו!"
הרה"ק רבי מאיר מפרמישלאן זיע"א אמר: "השמחה מהווה סגולה בדוקה לפרנסה בריוח". הוסיף והסביר: "סופי תיבות של: והיית אך שמח הוא: חת"ך, וזה שמו של המלאך הממונה על הפרנסה, שמופיע גם בסופי תיבות של: "פותח את ידיך".
ומה נעים ומה נפלא שעם "שמחת החג" יש לנו את "שמחת בית השואבה" עליה כתב הרמב"ם: שהיא בכלל מצוות "ושמחת בחגך".
וב"משנה ברורה" [ס' תרס"א] הביא את דברי הרב "ייסוד ושורש העבודה" [שער יא פרק יד] וראוי להעתיק עוד מלשונו שכתב: "החסידים ואנשי מעשה עושים זכר שמחת בית השואבה, וכמעט בכל לילות חול המועד אינם ישנים כלל אלא שרים ורוקדים בזמירות ושבחים במשך כל הלילה, ומרבים להדליק נרות בסוכה, וכל מי שעושה זכר למקדש אשרי חלקו... לכן יזדרז האדם בלילות אלו בשבחים ובזמירות אף כשהוא בסוכתו ביחידות, ויהא חלקי עימו ויגיל וישמח שמחה עצומה מאד בגודל א-לקותו יתברך שמו ויתעלה זכרו לעד".
ועל עוצמת שירת הלוויים והשמחה שהיתה בחנוכת בית מקדשינו ותפארתנו ובשמחת בית השואבה, ראיתי לנכון להעתיק את דברי הרב "שלטי הגיבורים" שכתבו ר' אברהם

בברכת הללויה, שבת שלום ומועדים לשמחה
ותזכו לשנים רבות נעימות וטובות
משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! "הללויה"!

עשה לך רב

ניסים ונפלאות בזכות הסוכה!!!

זההיר לאכול ולשתות ולישון בסוכה,
זוכה ורואה ישועה מיידית ובפרט רפואה שלימה
וסילוק כל מחלה כפי שמוכח בשני הסיפורים שלהלן:

הגענו הביתה, דאגתי לסביבה נוחה ומחבקת לרעייתי בסוכה, ומאותו הרגע רעייתי "דבוקה" לסוכה, מעולם לא ראיתי אותה מקפידה בצורה כזאת! שלושה ימים שהיא ממש חיה את מצוות הסוכה תוך כדי תהילים, ספר דברים ותפילות.

הסתיים החג, חלפו השבועיים, וניגשנו לבדיקה פרטית אצל פרופסור יגל הי"ו מהר הצופים.

נכנסנו ושאלנו על ידו למה הגענו הנה?

"באנו לראות אותם" השיבה אשתי

ושוב הוא שואל שאלה... ולמה את חושבת שיש לך 2 אם הבדיקה הקודמת הראתה אחרת?

"כי הרב הבטיח פיצוי והם הפיצו שלנו" ענתה אשתי בבטחון מוחלט.

הפרופסור החליף אותי מבט של שתיקה שאני לא אשכח, מבט של "תהיה מוכן לתמוך נפשית ברעייתך".

הפרופסור מתחיל בבדיקה, העיניים שלנו עמוק במסך הצפייה, ואז הצעקה של אשתי "הנה הם!!!!!!" שני עוברים נראים בבירור!!! ואכן זו הבשורה המיוחלת, בחסדי ה' יש 2 עוברים, לשניהם דופק והתפתחותם זהה ומתאימה לגיל העובר!

אשתי שואלת אך ייתכן שלא ראו אחד מהם בבדיקה הקודמת?

"אינני יודע לומר, כנראה נס" השיב הפרופסור מרוגש

עוד אמר שבדרך כלל, הבדיקות מאוד מדויקות, ולכן היה מאוד פסימי לגבינו בתחילה, וביצע את הבדיקה עם מוכנות לבשורת "אחרות חלילה".

יצאנו משם עם אושר עילאי, עם שירת תודה ענקית לבורא עולם, עם שיעור באמונה בכלל ואמונת חכמים בפרט! והתחלנו מסע של היריון מלא בהשגחה בכל המובנים.

בחסדי ה' יתברך נולדו לנו תאומות ובעזרת ה' בחג הסוכות הקרוב שבא עלינו לטובה, ניכנס לסוכה עם הודיה גדולה ישירה לבורא עולם יחד איתן!

תודה רבה לקדוש ברוך הוא על כל מה שנתת לנו!

אלי בן יגלי 050-6273832

סיפור ב:

היה זה כשבועיים לפני חג הסוכות, לעולם לא אשכח את אותו ליל ששי, בו סיימנו את שיעורנו הקבוע שהיה מתקיים ב"קפה נאמן" ברמות אשכול, ובסיומו ניגשה אלי אחת מבתות השיעור בחודש השישי להריונה ופרצה בכי קורע לבבות ואמרה: "לפני כמה שעות עשיתי "אולטרסאונד" והרופא אמר לי שיש לעובר כמה

מומין בליבו ועלי להזדרז ולבצע הפלה!!! נסיונותיו של בעלה להרגיעה עלו בתוהו, וברוב יאווה ותסכולה הגדול ובכיה הסוער, לא יכולתי להתבטא כלל, עד שלפתע הרעמתי בקולי ואמרתי "העובר בסדר גמור"!!! "מה?" העובר בסדר? בטוח?"

שאלה המעוברת ונרגעה מעט, "כן" עניתי, "אך ברצוני להסביר",

הוספתי. ומיד פתחתי והסברתי לה את "נפלאות-הסוכה", כמה כח יש בה לבטל מעל כל הנכנס אליה ושמה בה, כל גזירות קשות ורעות, ובקשתיה ואמרתי לה: "אין לי ספק שאם תלוגי יחד עם בעלך בסוכה, ותזמרו הרבה מתוך שמחה וטוב לבב, יציל ה' את עוברך, ומיד לאחר החג תעשי בדיקה חוזרת ותיווכחי לראות שברוך ה' הכל בסדר"!! שמחה וצוהלת חזרה היא לביתה, ומיד עם התקדש החג נכנסו הם לסוכה שאף זכיתי להתארך בה, ובמשך כל ימות החג הזמינו חברים, והיו עושים "על-האש" ושרים ושמחים ולומדים תורה במשך כל ימי "חול המועד".

לאחר החג ניגשה היא ועשתה שוב "אולטרסאונד" וראה זה פלא כל המומין נעלמו והיו כלא היו, ואף הרופא לא האמין למראה עיניו עד שחזר וביצע "אולטרסאונד" שלישי, ולא נותר לו אלא לשאול: "איך? מה עשית שהכל נעלם?" "ישנתי בסוכה" ענתה אף היא. "עם אמונה אני לא מתווכח" ענה הרופא, וברוך ה' זכיתי ואף הייתי "סנדק" לאותו ילד נפלא.

סיפור א:

שלום עליכם כבוד הרב,

את הסיפור שלנו אנחנו מבקשים לספר לקראת חג הסוכות הבא עלינו לטובה, לתועלת כלל קוראי העלון הקדוש.

הסיפור שלנו התחיל לפני כארבע שנים, עת שחגגנו לבנו את שבת החתן של בר המצווה.

בסיום שבת החתן רעייתי לא הרגישה טוב ומיד ניגשנו לבדיקות, שם הודיעו לנו שלצערינו הרב ההיריון המתקדם הופסק.

שפכנו את ליבנו לפני כבוד הרב שביקש שלא ניפול לעצבות, והוסיף כי בעזרת ה' הקדוש ברוך הוא יתן לנו פיצוי.

לפני כשנה לערך, לאחר 3 שנות המתנה לפיצוי, התבשרנו שרעייתי בהיריון, מיד עדכנו את הרב וקבלנו ברכה.

מבחינתי חשבתי שהנה... בחסדי ה' הגיע הפיצוי והוא ההריון החדש במקום הקודם, אך לרעייתי היו מחשבות אחרות.

עם סיום הבדיקה הביתית שיצאה חיובית, אשתי אמרה לי:

"זה שתיים... אלה תאומים! כבוד הרב אמר שנקבל פיצוי מהקדוש ברוך הוא ולכן זה 2 - אחד במקום הקודם ואחד של ההיריון הנוכחי".

מודה, כבוד הרב, שנבהלתי מדבריה... איך את כבר מסוגלת להחליט?? מדובר בימים הראשונים להיריון ומה יקרה אם תראי אחרת בעוד חודש וחצי שנעשה את בדיקת האולטרסאונד?

פחדתי שתתאכזב קשות חלילה לאחר שש שנים של המתנה לעוד פרי בטן. זה אולי הפיצוי, אמרתי לה, שסוף סוף ה' נתן לנו הריון בכלל אחרי מה שעברנו...

אך היא בדעתה!!! זה 2 וזה הפיצוי שלנו!

בחלופי הזמן ההיריון הגיע לגיל שניתן לבצע אולטרסאונד, היה זה בחול המועד סוכות תשפ"א, נכנסנו לבדיקה והטכנאית מבקשת להתחיל בבדיקה, רעייתי, שמשוכנעת בדעתה, מכריזה ואומרת לי "תתכונן לראות אותם..."

דאגתי, כבוד הרב.... פחדתי על רעייתי שלא תתאכזב לי.

הבדיקה מתחילה והטכנאית מבשרת לנו שאכן יש 2 שקים.

מיד הדמעות וההתרגשות מציפים אותנו, הייתי המום!!! ואשתי לעומתי... זה היה לה ברור כי זה מבחינתה הפיצוי.

אך מיד השמחה והדמעות הפכו לצערי לדמעות מהולות בעצב.

הטכנאית מודיעה לנו: בשק אחד יש דופק והתפתחות תקינה שמתאימה לשבוע, ואילו השק השני ריק וללא תוכן.

ומיד מתחיל ההסבר על כך שאם לא תהיה דחייה טבעית של השק על ידי הגוף בשבועיים הקרובים, נצרך לבצע "התערבות רפואית".

יצאנו מהבדיקה וישר רעייתי אומרת לי "יהיה דופק, אתה תראה" "כבוד הרב אמר שהקדוש ברוך יפצה וכך יהיה".

עוברים לחדר של הרופא, שמסביר לנו את התהליך של דחיית השק על ידי הגוף, ושנבוא בעוד שבועיים לבדיקה, שכן קורה לפני שמגיעים להתערבות רפואית.

אני אדם מאוד מאמין אבל פה אני מודה שכבר דאגתי לבריאות הנפש של אשתי, הרי כרגע בכלל אין דופק ואין התפתחות, אז מאיפה יופיע פתאום עובר בבדיקה הבאה? שאלתי את עצמי...

מיד בצאתנו מהמרפאה אני מחייג לכבוד הרב ומספר לו את הדברים, ובעודי שואל את הרב מה לעשות, רעייתי מתערבת ואומרת לכבוד הרב "הבטחת לנו פיצוי והוא הגיע, אין מציאות שאין שם כלום... עכשיו מה עושים?"

כבוד הרב בקולו המרגיע משיב שיתפלל על זה, ובנתיים נשארו עוד כמה ימים של חול המועד, "כנסו לסוכה ואל תצאו משם, תרבו בתפילות בסוכה כמה שאתם יכולים".

לקהל הקוראים אני אספר שאשתי לעולם לא ישנה בסוכה, זה רק אני והילדים בדרך כלל שישנים בסוכה.

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! "הללויה" !

מצוות סוכה - לעם סגולה!!!

"שירת האזינו"

"האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי".

האדמו"ר רבי מנחם מנדל מקוצק זיע"א היה מפרש כך: "האזינו השמים" כלומר: האזינו האזנה שמימית...

ומסביר הוא זיע"א כך: "מדוע אומרים על אדם ירא ד' שיש לו "יראת שמים"? וכן שנינו במשנה: "ויהי מורא שמים עליכם", ולכאורה נכון יותר לומר, "יראת השם"?

אלא מפני שהמורא הגדול ביותר מפני ה' יתברך מצאנו אצל השמים, וכמאמר חכמינו ז"ל שהיו השמים רופפים ובלתי מוצקים, שנאמר: "עמודי שמים ירופפו", עד שגער בהם ה' יתברך ואמר: "יהי רקיע" ומיד קפאו הם ונעשו מוצקים.

וכך שאלו קפא על מקומו בעת שמפחד פחד גדול ונעשה גופו קשה כאבן.

(חגיגה י"ב ומדרש בראשית).

נמצינו למדים כי סיבת קיומם של השמים מעת בריאתם ועד היום הזה אינה אלא מכוח אותו מורא ופחד, מגערת ה' להם באומרו: "יהי רקיע"!

ולכן מכנים אנו בשם "יראת שמים", כי צריך כל אדם ללמוד מן השמים מהי "יראת השם", ולעבוד את הבורא יתברך כל ימיו מבלי להתרופף חלילה. וזהו: "האזינו השמים" שתאזינו לדברי ה' כדרך שהאזינו לו השמים, וזוהי: "האזנה שמימית"!!!

"מצות סוכה" חשובה וחביבה היא מאוד ואשריהם ישראל הנוהרים לעשותה ברוב פאר והדר אשרי חלקם. וידוע כי הסוכה עומדת לאדם לכפר עליו במקום גלות!! ולפי הסוד מעט אשר השיגה ידיעתנו הוא שהשכינה פורשת כנפיה עלינו, והאם רובצת על האפרוחים, ושבעה אושפיזין עילאין קדישין אור ניצוצי נשמתם שוכנים שם אשר מטעם זה גדולה קדושתה כקדושת בית כנסת!!

ואסור לנהוג בה מנהג בזיון וכל שכן שחוק וקלות ראש והאר"י הקדוש היה נזהר שלא לדבר שום שיחת חולין בתוך הסוכה. ובוודאי שמי שייזהר לקבוע דירתו ולשבות בה כל שבעת הימים, בקדושה ובטהרה באימה ויראה ושמחה רבה כדת, קונה קדושה ותוספת טהרה בנפשו, רוחו ונשמתו ומצא כדי גאולתו לכל השנה לעבוד את בוראו עבודה תמה.

ומצוות החג הקדוש היא מצוות השמחה באשר "סוכות" הוא "זמן שמחתנו" ועליו נאמר בתורה: "ושמחת בחגך והיית אך שמח"!! והיא שמחת הלב שיהיה שבע רצון ומלא שמחה כאשר יזכור ויחשוב: "מה אנו? מה חיינו? מה טוב חלקינו ומה נעים גורלנו? אשר בחר בנו יוצרנו ולא אז מחבבנו וחיבה יתרה נודעת לנו עד אין חקר אשר עינינו הוראות שיעצנו בעצה טובה ונתן לנו "ראש השנה" ו"יום הכיפורים" לכפר בהם עוונותינו, ואהבתו וחמלתו כאב את בן ירצה רצה לשמחנו מיגוננו ומצערנו שנצטערנו בימי התשובה ונתן לנו תכף את "חג הסוכות" וציוונו לשמוח ועוד קובע לנו שכר טוב על שמחתנו!! היש חיק מתוק מזה?!

וכתבו גורי האר"י זיע"א: "מי שיהא שמח וטוב לב ולא יצטער כלל בחג הקדוש הזה, מובטח לו שתעלה לו שנה טובה ויהיה לעולם שמח!!!

לכן לו בכוח יגבר איש לשכוח עוצבו ורוגזו וכל דבר המצער ולשמוח בכל יום שמחה חדשה, שמחה של מצוה! וייתן אל לבו ויתעורר בפיו לתת את קולו בשירות וזמרה ותשבחות בתפילות ובהלל בקול רינה ותודה (וכמו שנהוג מדי שנה כאן ב"עמודי-השלום" בתפילות החג עם רבינו שליט"א).

וכמובן אין לשכוח את החובה הגדולה והזכות העצומה המוטלת עלינו לשמח לב עניים ואביינים בחג וזו מצוות כל החגים והמועדים. וייזהר להזמין עני לאכול על שולחנו ואם לא יוכל לכל הפחות יתן מממונו לצדקה סך כמה וכמה סעודות, ויאמר בפה מלא: "זיה לצדקה עבור חלק אברהם אושפיזא קדישא וזה בשביל חלק יצחק אושפיזא קדישא וכו' וזוהי ישא ברכה וכל טוב.

סיפור לשולחן השבת...

"על ידי סיפורי מעשיות הצדיקים, מתעורר ומתלהב הלב בהתעוררות גדולה לה' יתברך בחשק נמרץ מאד"!!! [ר' נחמן מברסלב זיע"א]

משה העשיר היה מחסידי המגיד ממזריטש זיע"א. לימים ירד מנכסיו ונעשה עני מרוד ובא לשפוך את ליבו לפני המגיד, אך מחמת התור הארוך לא הניחו לו להיכנס. בלב שבור השיח דאגתו בפני חבריו, וכך הציעו הם: "מחר תתקיים "ברית מילה" ורבונו סנדק, וכיצא הרבי לברית, תיכנס לחדרו ותמתין עד שיחזור, ואז תספר לו את שבלבך". למחרת, כשחזר המגיד לחדרו, יצא משה ממחבואו ובדמעות סיפר לרבי את צערו ודחקו. אמר לו הרבי: "לך ושכור בית מרוז, וה' יתברך יעזור לך". "אך אין לי כסף! ואיך אשכור בית מזיגה? אולם הרבי חזר ואמר: "לך ושכור בית מרוז, וה' יעזור לך"! נתן לו הרבי מטבע כסף להצלחה וברכו לשלום.

משה יצא נבוכ ומבולבל אך חיזק את עצמו באמונה. הוא פנה אל בעל עגלה העומדת לנסוע, ושאל: "לאן מועדות פניך?" "בכוונתי לנסוע לעיר פלונית". ביקש משה להצטרף אליו והעגלון הסכים. בדרך ראה עגלות וקהל רב עומדים ליד בית מרוז אחד. "מה עושים כולם במקום זה?" שאל. "בית מרוז זה, נפוצה שמועה כי מקום מסוכן הוא ורוחות רעות יש בו. כבר שנים עומד הוא ריק מאדם ובעלי העגלות עוצרים כאן לנוח מעט", השיבו העגלון. הבין משה כי משמים הוא ואמר: "רוצה אני לשכור את הבית הזה". בעל העגלה צחק, הלא זה עתה סיפר לו שמקום סכנה הוא זה. משה פנה לגויים המקומיים וביקש להגיע לפריץ.

"בטוח אתה שברצונך לשכור את בית המרוז?" שאל הפריץ. "אכן"! השיב משה. "אומר לך נאמנה כי כמה אנשים ניזוקו בבית זה ומשום כך ריק הוא" ענה. "אינני ירא ובוטח אני בה' שלא יקרה לי חלילה שום רע". מצאה חן בעני הפריץ אמונתו החזקה ואמר: "טוב, אשכיר לך אותו בזול מאוד, ואף תוכל לשלם לי במהלך השנה". העסקים החלו לפרוח, ומשה עשה חיל. הפריץ היה מרוצה מאוד והעריך את חכמתו ויושרו. עם הזמן פרע משה את חובותיו והצליח מאוד, עד שהפריץ הפקידו לנהל כל עסקיו. לאותו פריץ היה פקיד גוי שקינא מאוד ביהודי אך ניסה להסתיר את שנאתו. באחד הימים קרא הפריץ למשה ואמר לו: "רוצה אני לקנות שוורים, וכיוון שאתה נאמן, אתן בידך 50 אלף רובל איתם תיסע ליריד המתקיים בשבוע הבא, תקנה את השוורים ותביאם הנה". נטל משה את צרור הכסף ושב לביתו להודיע לאשתו על הנסיעה. אמרה אשתו: "סע תחילה למגיד ממזריטש לקבל ברכה, ואחר תצא אל היריד". הפקיד הגוי כעס על כך ומרוב קנאה חשב כיצד לפגוע במשה ולהרגו. הוא קרא ל-3 בחורים ואמר להם: "דעו לכם כי יש למשה 50 אלף רובל לקנות שוורים. לכו ליער וחכו לו שם, תהרגו אותו וקחו את הכסף שבידו".

עשו הבחורים כן, נטלו עמם סכינים ויצאו לדרך. בינתיים אמר המגיד ממזריטש למשמשו שאם יבוא משה, לא יכניסוהו עד שיקבלו רשות לכך. אכן כשהגיע משה לבית הרבי ובקש לקבל ממנו ברכה עוד לפני שבת כדי שיוכל מיד לאחריה לצאת לדרך, לא נתנו לו המשמשים לבוא פנימה. גם אחרי השבת כשניסה בהפצרות ובתחנונים להיכנס לרבי בטענה שלממהרה הוא לעסקיו, לא הניחו לו בשום אופן לעשות זאת. בלית ברירה המתין האיש ליום השני, ואחר כך ליום שלישי, והיה מלא עגמת נפש על העיכוב. רק ביום השלישי ניתנה למשה הרשות להיכנס פנימה. בבואו התלונן בפני הרבי על שזמנו דוחק ועלול הוא לאחר ליריד. ניחם אותו המגיד ואמר לו: "אל תחשוש כלל, סע לעיר פלונית ותקנה שם שוורים טובים כרצונך, במחיר סביר". עשה משה כדברי הרבי ונסע לעיר אחרת, ואמנם השיג את מבוקשו וחזר לביתו בשמחה.

הפריץ קבלו בשביעות רצון מרובה בראותו שהיהודי קנה עבורו שוורים טובים ואף החזיר לו עודף. תוך כדי שיחתו עם משה, הופיעו 3 הבחורים שהמתינו לקרבנם ביער עד בוש, ועתה שבו אל כפרם. כשראו את אדונם עומד ומשוחח בחיבה עם היהודי, נגשו אליהם מיד וגילו את סודם, באומרם למשה: "עליך להודות לא-לוקיך על שהצילך מידינו, כי הפקיד שכר אותנו להרוג אותך בעת שתעבור דרך היער, ואנו חיכינו לך כמה ימים אך לא הגעת". כששמע זאת הפריץ כעס מאוד על הפקיד הסורר. ומשה שנבהל לשמע הדברים, הבין עכשיו מדוע עיכב אותו המגיד ממזריטש במשך שלושה ימים ולא הניחו לבוא לפניו, וזוהי הצילו ממוות. הוא נשא עיניו למרום והודה לה' על חסדיו הגדולים.

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! "הללויה" !

עדות מפורשת!!!

באתי בשורות אלו להעיד אודות "שמן המרפא", שרבים מאחינו ואחיותינו, עם ישראל הנפלא, השתמשו בשמן זה לרפוי ממחלות ואף ממחלות קשות, וברוך ה' זכו וראו ניסים גלויים של רפואה.

לא רק חולים שבגוף נרפאו אלא אף חולים שלקו בנפשם וסבלו במשך שנים מלחצים נפשיים קשים, גם הם זכו לרפואה שלמה ונרפאו לחלוטין.

ידוע לי שהשמן הוא שמן זית נקי לחלוטין, ללא שום תערובת, והברכה שהוכנסה בו היא שפועלת ישועות רבות.

ברכת

"והסירותי מחלה מקרבך" !!

הרב משה יזדי

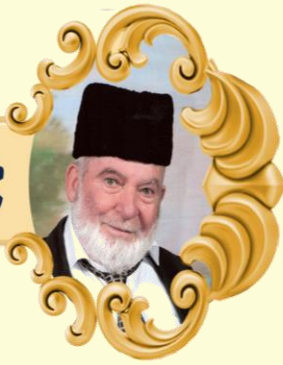
מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתר !!

רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

הרב משה בבאי- 052-505-4567.

צדיק וישר הוא !!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

שמחת החג של מור אבינו זלה"ה הייתה לשם דבר. כיון שמתבעו היה הוא שמח ועליו במשך כל השנה, הרי שבחג היו פניו מאירות בגלל שמחתו הגדולה מעיצומו של החג. בכל בוקר לאחר תפילת שחרית היה הולך הוא לשוק הבוכרים כדי לקנות 'פניוק' נוסף לכבוד החג.

מור אבינו זלה"ה היה נמנע במשך כל השנה מלקנות פיתה 'אש-תנור', ורק בימי חול המועד היה קונה הוא בכל בוקר פיתות 'אש-תנור' באומרו: "פיתה זו חביבה עלי מאד. לכך אוכל אני ממנה רק בימי חול המועד לכבוד החג".

כמו כן היה חביב עליו טעם 'קוניאק 777' ולכן היה שותה ממנו רק בימי חול המועד מפני כבודו של החג.

באחד החגים הגיע הוא לחנות המשקאות של מר חממי הי"ו בשוק הבוכרים וביקש ממנו 'קוניאק 777'.

"אין לי" אמר מר חממי והוסיף: "נגמר הכל בערב החג".

"לא יכול להיות" אמר לו מור אבינו זלה"ה והוסיף: "ה' יודע שאני שמפיד על שמחת החג ובוודאי נשארו לך במחסן מינימום שני בקבוקים בשבילי". "לא נראה לי שיש במחסן" ענה מר חממי.

"אתה מסכים שאבקש מבני ר' שמעון שיכנס למחסן ויחפש?" שאל מור אבינו זלה"ה. "בוודאי! הלוואי וימצא" ענה מר חממי.

ר' שמעון נכנס למחסן ופתח בחיפוש מדוקדק ולפתע צדו עיניו שני בקבוקים בדיוק. בשמחה רבה הוציאם הוא החוצה לשמחת מור אבינו זלה"ה ולתדהמתו של מר חממי שמייהר לשאול: "איך מצאת? איפה הם היו מונחים?"

"הם התחבאו לך" ענה לו מור אבינו זלה"ה בהומור והוסיף: "כל מי שרוצה לקיים מצוות 'ושמחת בחגך' הקדוש ברוך הוא מסייע בידו, וברוך ה' שיש לי עתה שני בקבוקים לכבוד החג והאורחים".

תנצב"ה וזכותו תגן עלינו אמן. [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

תיקון לנשמות הנפטרים!!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתנו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתיהם של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כיד ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפיינת את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחיאלי".

כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרוביו זיכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן וזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

להלן תקציר מכתבים שהתקבלו במשרדנו:

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א לאחר שביקשנו לערוך תיקון לסבינו רחמים בן רחל ז"ל הופיע הוא בחלומן של בתו ונכדתו, כשהוא לבוש בחולצה לבנה ויפה ונראה טוב מאד. אין לי מילים להודות לכם.

050-8733-474 אורית.

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם.

שמחה אני להודיעכם שלאחר ארבעה ימים הופיע שוב בחלומי שמח מאד וצוחק, ומודה אני לכם על כך מאד.

רותי: 050-413-4799.

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: 052-505-4567.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!!

'טיב יומי' שחבל לפספס!!!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מחכים ומהנה

מפי הרב משה יזדי שליט"א

מפטיריין: "וידבר דוד לה' "

בואי כלה שבת מלכתא...

אחים יקרים ואהובים!! זכרו!	רבנו-תם:	צאת השבת:	מנחה גדולה:	סוף זמן ק"ש:	זמני הדלקת נרות:
איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!! והנזהר בכך תבוא עליי ברכה וטובה וכל טוב.	ירושלים: 19:57	ירושלים: 19:17	ירושלים: 13:04	ירושלים: 8:53	ירושלים: 17:42 [18:06]
	תל אביב: 19:55	תל אביב: 19:19	תל אביב: 13:06	תל אביב: 8:54	תל אביב: 18:23
	חיפה: 19:56	חיפה: 19:18	חיפה: 13:05	חיפה: 8:53	חיפה: 18:16
	אילת: 19:53	אילת: 19:17	אילת: 13:05	אילת: 8:54	אילת: 18:12
	באר שבע: 19:57	באר שבע: 19:18	באר שבע: 13:06	באר שבע: 8:54	באר שבע: 18:24

צבעים אמיתיים